Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30296
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

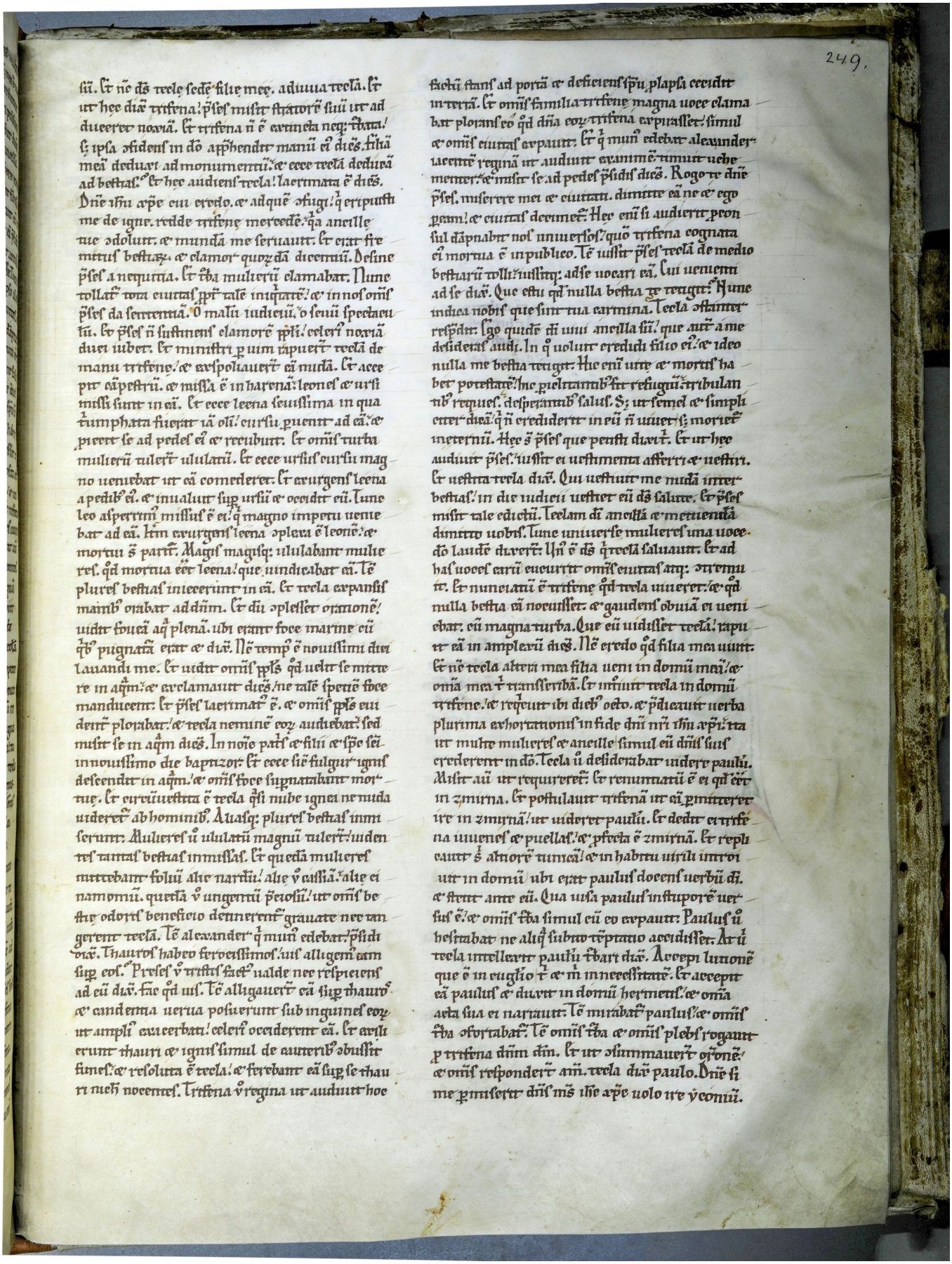

249.

sū. Et nē dīs tecle sedē filie mee. adiuua tecla. Et
ut hec dīa tritena! ꝑsēs misit stratorē suū ut ad
ducerēt nouā. Et tritena ñ ē cuncta neq; tbana!
sz ipsa ꝯfidens in dō apphendit manū ei dīes. filiā
mea deduxi ad monumentū. & ecce tecla deducā
ad bestias. Et hec audiens tecla! laetmata ē dīes.
Dnē ihu xpe eu credo. & adque ꝯfugi! q̄ eripuisti
me de igne. reide tritene mercedē. qa ancille
tue ꝺdolui. & mundā me seruasti. Et erat fre
mitus bestiaꝝ. & clamor quoꝝ dā dicentiū. Desine
ꝑsēs a nequitia. Et tba mulierū clamabat. Nunc
tollat tota cuitas ꝑ talē iniq̄tatē! & in nos omīs
ꝑsēs da sententiā. O malū iudiciū. o seuū spectacu
lū. Et ꝑsēs ñ sustinens clamorē ꝑpl̄i! celeri nouā
duci iubet. Et ministri q̄ium rapuerūt tecla de
manu tritene! & exspoliauerūt eā nudā. Et acce
pit eā pester. & missa ē in harenā: leones & ursi
missi sunt in eā. Et ecce leena seuissima in qua
triumphata fuerat iā oli! cursu q̄uenit ad eā. &
p̄cecit se ad pedes ei & recubuit. Et omīs turba
mulierū ulerēt ululatū. Et ecce ursus cursu mag
no uenibat ut eā comederet. Et exurgens leena
a pedib ei. & inualuit sup ursū & occidit eū. Tunc
leo aspectū missus ē ei. q̄ magno impetu uenie
bat ad eā. Him exurgens leena ꝓplena ē leonē. &
mortuu s parit. Magis magisq; ululabant mulie
res. q̄d mortua ēet leena! que iniciebat eā. Tē
plures bestias iniecerunt in eā. Et tecla expansis
manib ꝺabat ad dīm. Et dū ꝓplesset ꝺationē!
uidit foueā aq̄ plenā. ubi erant foce marine eū
q̄b pugnatā erat & dīe. Nē tempꝰ ē nouissimi dies
lauandi me. Et uidit omīs ꝑpls q̄d uelit se mitte
re in aq̄m! & exclamauit dīes. ne talē spectē foce
manducem. Et ꝑsēs tristat ē. & omīs ꝓplē eu
dem ploꝺabat! & tecla nemine eoz audiebat. sed
misit se in aq̄m dīes. In noīe patris & filii & spūs sci
in nouissimo die bapizor. Et ecce sic fulgur ignis
descendit in aq̄m! & omīs foce supnatabant mor
tue. Et cū uenissent ē tecla q̄si nube ignea nuda
uideret ab hominib. Atq; plures bestias inm
serunt. Mulieres ū ululatū magnū tulerūt! uiden
tes tantas bestias immissas. Et quedā mulieres
miscebant soluꝫ aloe nardū! alie ū cassiā. alie ci
namomū. quedā ū unguentū preciosū! ut omīs be
stie odoris beneficio demnerent grauare nec an
gerent tecla. Tē alexander q̄ munꝰ edebat! ꝑsidi
dīe. Thaurol habeo ferocissimos! uis alligem eam
sup eos. Presēs ū uitulꝰ facꝰ valde nec respiciens
ad eū dīe. Fac q̄d uis. Tē alligauerūt eā sup thauꝝ
& candenta uerua posuerunt sub inguinel eoz
ut ampli exacerbati! celeri occiderent eā. Et exsi
erunt thauri & ignis simul de cauernis ꝺabsit
funes! & resoluta ē tecla! & ferebant eā sup se thau
ri nesi nocentes. Tritena ꝰ regina ut audiuit hoc
facū stans ad portā & deficiens spū plapsa eccidit
in terrā. Et omīs familia tritene magna uoce clama
bat ploransēo q̄d dna eoz tritena expirasset. simul
& omīs ciuitas expauit. Et q̄ munꝰ edebat alexander
iacentē reginā ut audiuit examinē timuit uehe
menter. & misit se ad pedes ꝑsidis dicēs. Rogo te dne
ꝑsēs. miserere mei & ciuitati. dimitte eā ne & ego
gem! & ciuitas deprimet. Hec enī si audierit preo
sul dāpnabit nos uniuersos! quo tritena cognata
ei mortua ē in publico. Tē iussit ꝑsēs tecla de medio
bestiarū tolli! nullusq; adse uocari eā. Cui uenienti
ad se dīt. Que estu q̄ nulla bestia te tetigit. Hinc
indica nobis que sint tua carmina. Tecla ꝺamet
respōdit. Ego quidē dī unus ancilla sū! que aut a me
desiderat audi. In q̄ uoluit credidi filio ei. & ideo
nulla me bestia tetigit. Hic enī unꝰ & mortis ha
bet potestatē! hic pietatis Et refugiū tribulan
tib requies. desperatis salus. Sz ut semel & simpli
citer dicā. q̄ ñ credidert in eū ñ uiuet sz morie
tur in eternū. Hec s ꝑsēs que pensa dixit. Et ut hec
audiuit ꝑsēs. iussit ei uestimenta afferri & uestiri.
Et uestita tecla dīt. Qui uestiuit me nudā inter
bestias! in die iudicii uestiet eū dns salute. Et ꝑsēs
misit tale edictū. Tecla dī ancillā & meretricā
dimitto uobis. Tunc uniuersa mulieres una uoce
dō laudē dixerūt. Unꝰ ē dns q̄ tecla saluauit. Et ad
has uoces earū cucurrit omīs ciuitas atq; ꝺirupit
te. Et nunciatū ē tritene q̄d tecla uiueret. & q̄d
nulla bestia eā nocuisset. & gaudens obuiā ei ueni
ebat. cū magna turba. Que eū uidisset tecla! rapu
it eā in amplexū dicēs. Nē ereꝺo q̄d filia mea uiuit.
Et nē tecla altera mea filia uenit in domū meā! &
omīa mea ꝑtransierībā. Et intrauit tecla in domū
tritene. & repperit ibi diebꝰ octo. & ꝑdicauit uerba
plurima exhortationis in fide dnī nri ihu xpi. ita
ut multe mulieres & ancille simul eū dīs suis
credierent in dō. Tecla ū deliderabat uidere paulū.
Misit aū ut requireret. Et renunciatū ē ei q̄d ēet
in zmirna. Et postulauit tritena ut eā ꝓmitteret
ire in zmirnā! ut uideret paulū. Et dedit ei trite
na uiuenes & puellas! & ꝑrecta ē zmirnā. Et repe
rit s amore nimiū! & in habitu uirili unꝰ
ut in domū ubi erat paulus docens uerbū dī.
& stetit ante eū. Qua uisa paulus instupore uer
sus ē! & omīs tba simul eū eo expauit. Paulus ū
bestrabat ne aliq̄s subito tēptatio accidisset. Ar ū
tecla intellexit paulū timuit dīe. Accepi lunonē
que ē in cuglio & in necessitate. Et accepit
eā paulus & duxit in domū hermetis! & oīa
acta sua ei narrauit. Tē mirabat paulus! & omīs
tba exortabat. Tē omīs tba & omīs plebs rogauit
p tritena dnā dīm. Et ut ꝺimittet ꝺationē.
& omīs respondit amē. tecla dīt paulo. Dnē si
me ꝓmisisti dns ms ihs xpe uolo ire ꝺ conui.